

5. Ali je nacionalni zakon „RdFunkBeitrStVtrBW“, zlasti njegova člena 2 in 3, v skladu z načelom enakega obravnavanja in prepovedjo diskriminacije na podlagi prava Unije, če prispevek, ki ga mora za namene financiranja javnega radiotelevizijskega zavoda brezpogojno plačati vsak prebivalec, v primeru samohranilke pomeni, da njen dolg znaša večkratnik tega, kar dolguje član skupinskega stanovanja? Ali je treba Direktivo 2004/113/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da zajema tudi sporni prispevek in da zadošča posredno prikrajšanje, če dejansko višje plačilo bremeni do 90 % žensk?
6. Ali je nacionalni zakon „RdFunkBeitrStVtrBW“, zlasti njegova člena 2 in 3, v skladu z načelom enakega obravnavanja in prepovedjo diskriminacije na podlagi prava Unije, če je prispevek, ki ga mora za namene financiranja javnega radiotelevizijskega zavoda brezpogojno plačati vsak prebivalec, pri osebah, ki zaradi poklicnih razlogov potrebujejo sekundarno prebivališče, dvakrat višji kot pri ostalih zaposlenih?
7. Ali je nacionalni zakon „RdFunkBeitrStVtrBW“, zlasti njegova člena 2 in 3, v skladu z načelom enakega obravnavanja, prepovedjo diskriminacije in svobodo ustanavljanja na podlagi prava Unije, če prispevek, ki ga mora za namene financiranja javnega radiotelevizijskega zavoda brezpogojno plačati vsak prebivalec, pri fizičnih osebah oblikovan tako, da Nemeč v primeru enakega sprejema neposredno ob meji s sosednjo državo članico EU prispevek plačuje izključno glede na lego prebivališča, medtem ko Nemeč, ki prebiva neposredno za mejo, prispevka ne plačuje, in da mora tuji državljani EU, ki si iz poklicnih razlogov uredi prebivališče neposredno za notranjo mejo EU, plačati prispevek, kar pa nasprotno ne velja za državljane EU, ki prebivajo neposredno pred mejo, četudi noben od njiju ni zainteresiran za spremljanje programa nemškega radiotelevizijskega zavoda?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL 2004, L 373, str. 37).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverfassungsgericht (Nemčija)
15. avgusta 2017 – Heinrich Weiss in drugi

(Zadeva C-493/17)

(2017/C 402/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverfassungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Prižniki: Heinrich Weiss in drugi

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku: Zvezna vlada, Spodnji dom zveznega parlamenta, Evropska centralna banka, Deutsche Bundesbank

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je Sklep Evropske centralne banke (EU) 2015/774 z dne 4. marca 2015 o programu nakupa vrednostnih papirjev javnega sektorja na sekundarnih trgih (ECB/2015/10) ⁽¹⁾, kakor je bil spremenjen s Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2015/2101 z dne 5. novembra 2015 o spremembi Sklepa (EU) 2015/774 o programu nakupa vrednostnih papirjev javnega sektorja na sekundarnih trgih (ECB/2015/33) ⁽²⁾, Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2016/702 z dne 18. aprila 2016 o spremembi Sklepa (EU) 2015/774 o programu nakupa vrednostnih papirjev javnega sektorja na sekundarnih trgih (ECB/2016/8) ⁽³⁾ in s Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2016/1041 z dne 22. junija 2016 o primernosti tržnih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala ali zanje v celoti jamči Helenska republika, in razveljavitvi Sklepa (EU) 2015/300 (ECB/2016/18) ⁽⁴⁾, oziroma način njegovega izvajanja v nasprotju s členom 123(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije?

Ali je še zlasti v nasprotju s členom 123(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, če v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev javnega sektorja na sekundarnih trgih (PSPP)

- a) so podrobnosti nakupov sporočene na način, ki na trgih vzpostavlja dejansko gotovost, da bo Eurosistem kupil del obveznic, ki jih izdajo države članice?
  - b) tudi naknadno niso sporočene nobene podrobnosti o spoštovanju minimalnega preteka časa od izdaje dolžniškega vrednostnega papirja na primarnem trgu do njegovega nakupa na sekundarnem trgu, tako da v zvezi s tem sodni nadzor ni mogoč?
  - c) se vse pridobljene obveznice ne prodajo ponovno, temveč se držijo do zapadlosti in s tem vzamejo s trga?
  - d) Eurosistem kupuje nominalne tržne dolžniške instrumente z negativnim donosom do zapadlosti?
2. Ali je sklep, naveden v točki 1, v vsakem primeru v nasprotju s členom 123 PDEU, če njegovo nadaljnje izvajanje glede na spremenjene pogoje na finančnih trgih, zlasti zaradi pomanjkanja ponudbe dolžniških instrumentov, ki jih je mogoče kupiti, zahteva nenehno rahljanje prvotno veljavnih pravil za nakupe in če omejitve, ki jih je za programe nakupa obveznic, kakršen je PSPP, v svoji sodni praksi določilo Sodišče, izgubijo svoj učinek?
3. Ali je Sklep Evropske centralne banke (EU) 2015/774 z dne 4. marca 2015 v veljavni različici, naveden v prvem vprašanju, v nasprotju s členom 119 in členom 127(1) in (2) Pogodbe o delovanju Evropske unije ter členi od 17 do 24 Protokola o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, ker presega mandat Evropske centralne banke na področju monetarne politike, urejen v teh predpisih, in zato posega v pristojnosti držav članic?

Ali prekoračitev mandata Evropske centralne banke izhaja zlasti iz tega, da

- a) sklep, naveden v prvem vprašanju, zaradi obsega PSPP, ki je 12. maja 2017 znašal 1 534,8 milijarde EUR, močno vpliva na pogoje refinanciranja držav članic?
  - b) sklep, naveden v prvem vprašanju, ob upoštevanju izboljšanja pogojev refinanciranja držav članic, navedenega v točki (a), in njenih učinkov na poslovne banke, nima samo posrednih ekonomskih posledic, pač pa njegovi učinki, ki jih je mogoče objektivno ugotoviti, kažejo na cilj programa na področju ekonomske politike, ki je vsaj enakovreden cilju na področju monetarne politike?
  - c) sklep, naveden v prvem vprašanju, zaradi svojih obsežnih učinkov na področju ekonomske politike krši načelo sorazmernosti?
  - d) zaradi neobstoja specifične obrazložitve v obdobju izvajanja, ki sedaj traja več kot dve leti, ni mogoče preveriti sklepa, navedenega v prvem vprašanju, glede njegove nadaljnje potrebnosti in sorazmernosti?
4. Ali je sklep, naveden v prvem vprašanju, v vsakem primeru v nasprotju s členom 119 in členom 127(1) in (2) PDEU ter členi od 17 do 24 Protokola o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke zato, ker bi njegov obseg in več kot dve leti trajajoče izvajanje ter iz tega izhajajoči učinki na področju ekonomske politike lahko spodbudili spremembo presoje potrebnosti in sorazmernosti PSPP ter ker posledično od določenega trenutka dalje predstavlja prekoračitev mandata Evropske centralne banke na področju monetarne politike?

5. Ali je neomejena delitev tveganja pri neplačilu obveznic centralnih držav in njim enakovrednih izdajateljev med nacionalnimi centralnimi bankami Eurosistema, ki je morda zastavljena v sklepu, navedenem v prvem vprašanju, v nasprotju s členoma 123 in 125 Pogodbe o delovanju Evropske unije ter členom 4(2) Pogodbe o Evropski uniji, če bi to lahko terjalo dokapitalizacijo nacionalnih centralnih bank s proračunskimi sredstvi?

⁽¹⁾ UL L 121, str. 20.

⁽²⁾ UL L 305, str. 106.

⁽³⁾ UL L 121, str. 24.

⁽⁴⁾ UL L 169, str. 14.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Törvényszék (Madžarska)
21. avgusta 2017 – Lintner Györgyné/UniCredit Bank Hungary Zrt.**

(Zadeva C-511/17)

(2017/C 402/12)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Törvényszék

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Györgyné Lintner

Tožena stranka: UniCredit Bank Hungary Zrt.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 6(1) Direktive o nedovoljenih pogojih v pogodbah ⁽¹⁾ – ob hkratnem upoštevanju nacionalne zakonodaje, ki določa obvezno pravno zastopanje – razlagati tako, da je treba vsak pogodbeni pogoj preučiti posamično z vidika, ali se lahko šteje za nedovoljen, ne glede na to, ali je za odločitev o tožbenem zahtevku dejansko treba preučiti vse pogodbene pogoje?
2. Ali pa je treba v nasprotju z navedbami iz prvega vprašanja člen 6(1) Direktive o nedovoljenih pogojih v pogodbah razlagati tako, da je treba vse ostale pogodbene pogoje preučiti zaradi presoje nedovoljenosti pogoja, na katerem temelji zahtevki?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali lahko to pomeni, da je preučitev celotne pogodbe potrebna zato, da bi se lahko ugotovila nedovoljenost zadevnega pogoja, in torej nedovoljenosti vsakega posameznega pogodbenega pogoja ni treba preučiti samostojno, neodvisno od pogodbenega pogoja, ki se izpodbija s tožbo?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundespatentgericht (Nemčija) 5. septembra
2017 – LN/Deutsches Patent- und Markenamt**

(Zadeva C-527/17)

(2017/C 402/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundespatentgericht